

28 d. spalių susirinkome
mes sušaukti po ginklu re-
servos kareiviai į Suvalkus.
Atvažiavo cecorius, palaimi-
no, padėkavojo už tai, kad

susirinkome (matyt ne visi susirenka. Rd.) seni kareiviai ir išvažiavo. Mes išvažiavome 8 d. lapkričio ir tolimiausius rytus. Dievas miliausias žino, ar grįšime, gal, ne Dievo duok, atseiti ir galvą padėti. Dabar labai sunki tarnysta, pirma, kaip tarnavau, tai tik baikos buvo, nėra ką lyginti su tuom, kas dabar yra: dabar nežuri, ar gali paeiti, ar ne — eik, dirbk ir gana, išsiluosavimo nėra. Bėda, daugiau nieko. Jau ir utelės užpuolė, o da tik pradžia. Pasilikite sveiki, mieli broliai. Atsisveikinkite, išvažiavome iš prigimto krašto, gal daugiau neregėsime savo šalį šviečiančios saulės, savo tėviškės ir vaikelių. Gailla, graudu, bet ką daryti. Einu ne vienas, einame didelės pulkas į karę, ir rytų šalį. Prašau, melskite Dievą, kad duotų santaiką. Galite prašyti kitų kraštų valdovų, kad sutaukyt karjančiančius, nes daug svieto žuva be jokio reikalo. Jeigu visi ims taikyt, tai paklausys.

Iš kitų gubernijų paimtus 1887, 1888 ir 1889 metuose paleidžia namon, o mūsų gubernijos, nežinia kodėl, neleidžia. Aš prigilui prie pašauktų 1889 m. Tikėjau, kad paleis, bet nieko negirdėti. Maskolijoj ne nemini tu metų, o čia eina visi ir gana. Gailla, kad vaikai lieka ant didelio vargo ir namai beveik ant prapūtės ir visoki daiktai.

Sudiev, mieli broliai ir mardukės, sudiev visi. Likite sveiki. Prašau melsiti Dievą pagalbos ir jei galite, prašykite kitų žemių, kad taikytų.

X. X.

Iš Amerikos.

Vargas.

New York. Pagal atskaitą žiarykšios beturčių užveždus, skaitlius reikalaujančių palėpės New Yorke šimet didesnis negu pernai, nors šimet atėvių atkalo mažiau. Į nakvynės namus lapkričio mėnesį atsisėdė 7797 neturinti pastogės, arba ant 2100 daugiau negu pernai.

Prigere.

KALAMAZO, Mich. Netoli Detroit, ant „Lake of the Woods“, 7 d. gruodžio, betužinėjama, iluzo keturi vaikai 11–16 metų ir visi prigere.

Latvas su cholera.

New York. 7 d. gruodžio atkalo čia iš Japonijos garlaivys „Couleodon“ ir likosi sukaitytas kvarentonui, kadangi pasirodė, kad laike kelionės ant jo apsigro cholera šešios ypatos. Taigi reikėtų manyti, kad cholera apsirėikė jau Japonijoje. Maskolijoj „j“ teipogi jau pasirodė ant Kaukazo. Karė mat, kaip paprastai, pagimdė jau cholera.

Musytines tarp italijoni kalnakasni.

HUNTINGTON, W. Va. Tarp prigulinių ir priešingas partijas darbininkų, italijonų kalnakasni stovyklose užgime kruvinas mušis, kuriame trys italijonai liko užmušti, o penki sunkiai pažeisti.

Gabi prigraveja.

New York. Likosi čia suarežuota graži ir išsilavinusi prigradinė lengvatių amerikė Chadwick. Ji paleido į svetą ant 13 milijonų dolerių su viršum netikrų čekių, daugiausiai ant vardo garsaus milijonieriaus Carnegie. Pinigus už čekius ji gavo iš bankų, bet nežinia, kur juos padėjo. Iš Amerikos prapuolė jos vyras. Men, kad su pinigais jis išdėmė Europą.

Explozijos.

TACOMA, WASH. Kastynėse Burnett atsitiko baidų eksplozija, kurios 15 darbininkų liko užmušti.

ASHLAND, Ky. Netoli upės, darbininkų stovyklose atsitiko dinamito eksplozija, kurios 6 darbininkai liko užmušti.

Eldorado.

ELDERADO, ILL. Kastynėse Eldorado Coal & Coke Co. atsitiko eksplozija, kurios 4 darbininkai liko užmušti.

Gaisrai.

KIRWIN, KAS. Namuose Charlebo Smith užgimė gaisras. Ugnį praužo 4 Smitho vaikai.

PEORIA, ILL. Užsėdė kastynių oia South Bartonville. Joje dirbo 100 darbininkų, bet visus juos išmėmė 4 švedė per kitą oia.

St. JOSEPH, Mo. Vidury šito miesto stovėjo gaisras, kuris pridribo blėdies ant 100000 dol.

Netalme kastynėse.

JOLLET, ILL. South Wilmington kastynėse, besileidžiant darbininkams į oia, su žmonėms nupuošė besileidimo prietaisai. Prie to vienas italijonas darbininkas liko užmuštas, o septyni sukiai apkulti.

Iš darbo lauko.

GLASPORT, Pa. Darbai eina visur gerai. Stiklo dirbtuvėse United States Glas Co. pirmė prie darbo daugiau darbininkų. Dirbtuvėse Pittsburg Steel Hoop Co. dirba su dviem darbininkų atmainom. Dirbtuvėse Pittsburg Steel foundry Co. darbininkai štraikuojai. Dirbtuvėse American Ax & Tool Co., kur dirbo tik 3 dienas per savaitę, pradėjo dirbt pilną laiką. Kokso pečiai Glassport aplinkinėse visi dirba. Darbo čia darba ne trūksta, kas tik dirbti nori, darba turi.

NEW YORK. Štraikuojanti budavonių darbininkai sutiko grįžti prie darbo, bet darbdaviai pirmą reikalauja, kad iššimti nesutikimų darbininkai priimtų nusprendimą santaikos sudu.

SOUTH CHICAGO, ILL. Prasidėjo vėl darbai Plate plieno dirbtuvėse. Atsiūkė prie darbo 1000 darbininkų. Jie gaus nuo dabar po \$1.85, \$2.00 ir \$2.15 už dienos darbą.

MINO JUNCTION, OH. Darbai eina čia ne blogiausiai. Neseniai pradėjo dirbti prie augšto pečiaus N. 1, o neužligio prasidės darbai ir prie N. 2.

PHILADELPHIA, Pa. Sudėjęs čia cigarams dežių dirbtuvės. Per 600 darbininkų neteko darbo.

Montanoj likosi įvestos tiesos 8 valandų darbo dienos ir uždraudžiančios darbą nemėginti dirbtuvėse.

ISZ Lietuvizku dirvy.

Mėgstame ypac spręsti apie tą, ko nesuprantame.

Ziurint į mūsų darbus, galima patėmyti liudną apsirėikimą, jog mes, vietoj geriau susipažinti, vietoj pasimokinti, išduodame nusprendimus, iš kurių matyt, kad sprendėjams ne pažįstami tie dalykai, apie kuriuos sprendžia. Tai galima matyti visur, lygiai svarbiuose, kaip mažuose reikaluose. Pasimokinti, susipažinti su pakeltu klausimu mes ne mėgstame, o sprendimo ne norime išsiaiškinti, todėl kartais darome net juokingus nusprendimus, visai ne pamisliant, kad ne geras nusprendimas turi blogus vaisius išduoti.

Štai paimkime nors kelis dalykus ir mūsų sprendimus apie juos. Prie Tėvynės Myletojų Dr-tės yra literatikiškas komitetas. Taigi, rodosi, jo sanarijai turi but literatikiški, kadangi komitetoj jų reikia ne tik peržiūrėti išleidimui raštus, bet tankiai ir juos pertaisyti, su-rėdauti. Toki darba gali tik literatiki atlikti. Sanarijai to komiteto renkami per balsavimą. Pamačius balsuotojų statomus kandidatus, matyt, kad daugelis balsuotojų net eilų kuopų, ne perstato sau, ne supranta gerai päreigų to komiteto, kadangi į jo sanarius renka ir ypatas ne mokančias ne jau literatikiškos formos, bet apskritai gerai suprantamai rašte išreikšti savo mislių. Ką gi toki sanarijai gali veikti komitete? Ar jie renkami tik papuošimui komiteto? Patėkęs komitetas vienas atsakančius, prie dviejų neatsakančių, turės atlikti darbą už neatsakančius, jis turės per daug darbo, o kiti ne turės ką veikti, bus tik papuošimu. Gal jie paskirti dabojimui atsakančiojo? Amerikoj mes literatų turime taip mažai, kad ištikro nėra labai iš ko rinkti ir tie pats darba aprausti. Nors mes ant literatikiškos dirvos Amerikoj dirbame nuo seniai, bet čia terp mus neišsidiroba atsakančiai literatai ir tose sąlygose jie čia neišsidiros, eiles mūsų literatų papildu vien Europoj išsilavinę ir iš ty neprilankioses sąlygose tuli visai nutilo. Argi todėl ne priderėtų į literatikiškas komitetas kvestie europiečius? Juk raštai Tėvynės Myletojų Dr-tės išleisti europiečių parašyti.

Mėgstame mes spręsti apie viską: apie mokslą, kurio tankiai ne pažįstame; sprendžiame apie šio krašto tiesas, bet ir tas tiesas mes pats verčiame pagal mūsų etišką supratimą, bet šio krašto tiesų nepažįstame, ir tas kartais visai ne gerus išduoda vaisius: sudai juos savo sprendime remiasi ant esančių tiesų, o ne ant ty, kokias jas išmislija, nors tos išmislijos būtų ir geresnės, dorešnės už esančias, bet ant jų sudai nesirems.

Pakilus kokiam nors užmąnymui, tuojaus kila pas mus ginčai ir tankiausiai tuoti perkratėnėjimai užmąnymo. Sakome tušti, kadangi juose paprastai užgriebiami ne verti minėjimo mažumai, o svarbesi, teip sakant visuomeniškai

dalykai ne buva nė dasytėti. Ant tubčių ginčų perleidžiame laiką, o užsiimti svarbesniais trūksta laiko. Musų redakcijos užverstos raštais su tučiais ginčiais ir dagi tokiomis raštais, kokius redakcijos turi apdirbti, perrašyti, kadangi teip kaip parašyti, juos tik parašę gali suprasti.

Mes mėgstame ir kritika, bet ir ji pas mus ypatiška, niekam daugiau nepaėjstama. Kitur kritikas kritikuoja, rimtai nurodo ne geras puses kokio nors darbo, nurodo geresnius kelius, musų gi kritika yra tai niekinimas, įžeidinėjimas ypaty, ant tikros kritikos mūsų kritikams trūksta ir prisirengimo ir laiko. Kritikai reikalingas protavimas, apsarvastymas, o mes to ne mėgstame. Juk niekinti, apšmeižinti daug lengviau negu kritikuoti!

Kritika reikalinga ir naudinga, kritika nurodo klaidas, kokių darbininkas galėjo pat ne patėmyti. Nėra mat žmogaus be klaidų, kiekvienas gali paklysti, daug dalykų iš syk nepatėmyti, darbininkų nurodymas silpnų pusių jo darbo yra reikalingas ir už tai jis kritikai bus labai dėkingas, už nurodymų klaidų, už kritikiškos nieks ne užpyks, jeib gal koks kvailys nesuprantantis kritikos. Pas mus vienoj nėra kritikos, bet vien iš niekinimai, apšmeižimai, asabiški įžeidinimai, kadangi mat geresnės, dorešnės mūsų protas ne gali apimti. Vietoj kritikuoti darbą, mes drebiam pilną sąuja purvą į darbininką ir tankiai dar jam ne pradėjęs dirbti. Tokiu pasielgimu jau mes nuo darbo išvimeje ne vieną dorešni, jauslėnį darbininką, o dar ne vieną nubaidsime. Kam gi malonu kėsti drabstymą purvais, kas gi ne jaučia įžeidinimų? Argi musams rodosi, kad dirbant ant viešo labo yra be jausmų ir nuo savo brolių privalo kėsti net skaudžiausius įžeidimus! Vietoj užmokėsio, mes savo tautikiškiems darbininkams užmokame purvais, sekame paveikslą Amerikos politikierių besivaržančių vietą prie lovio užlaikomo tautos turtai — bet neužkabinėjame ty, kurie tunka nuo mūsų brolių, juos išnaudoja, nieko ne veikia. Veikianti pas mus užsielpino ant purvų, o nieko neveikiantis duoda me ramybę, o tankiai ir turtus nešame.

Apšmeižimai, niekintojai arimo yra visur, tik terp apsiestiesnių apšmeižėjų ne gali turėti tokios įtekės kaip pas mus. Pas mus juos kas garsiau šaukia, juo biauressnis purvus meta, juo daugiau randa padėtojų ir pritarėjų: dirbant su pasivertintymu ne šaukia, nesireikiamuosi bet dirba. Mes peikiame besipiešančius salionuos, treitruokus, bet iš tikro apšmeižėjai, niekintojai be pamato besidarbujantys pagal savo supratimą ant viešo labo atlieka blogesnių už kartėmų peštukus darbą, kadangi tie tik terp savę pešai, apšmeižėjai griauja darbą ant viešo labo veikiamą.

Kad tas yra blogis, mes, rodosi, pradedame suprasti, tik prie kaltes ne norime prisipažinti, kaltę vienos partijos stengiamės sukratui ant sprando kitos, bet iš tikro visi lygiai esame kaltais. Kovoje su savo priešais kunigai už geriausią ginklą laiko apšmeižimus ir purvus, kuriuos drebina ant sau ne patinkantį ypaty: tą patį ginklą vartoja ir ne kuniginiai prie kiekvienos progos kovoje ne tik su kunigiais, bet ir savo tarpe tą ginklą kreipia prieš tuos, kurie kokio nors mūsų asabiško reikalavimo nenorėjo išpildyti, arba kurie kokiu nors būdu ne priėmė mūsų mieriams. Visur pas mus asabiškumai, lyg visa išlenda iš maisto. Juo kas, vardu neva visuomenės labo smarkiausia gal apšmeižia, niekina, juo dragiausia galima spręsti, kad niekintojas tuom atlieka asabišką rokundą. Iš tikro užsielpimuose ant ypatų armyos partijos, gerai pajaukios, atraisame asabišką rokundą, nors apšmeižėjai ir prisidengia visuomenės rokundui. Reikia tik gerai pajaukti, o visuose vadauose rasime asabiškumus. Argi tie asabiškumai niekada neišnyks iš mūsų tarpo?

Dabar mes bandomė laikraščiuose galeistauti, kad ant šimtinio „visų tautų kongreso“ St. Louise ne galėjome dalyvauti. Ir čia, rodosi, kad mes ne labai tik kongresą suprantame. Tautų kongreso St. Louise ne buvo, buvo tik kongresas terparlamentariškos dalies santaikos draugų ir karių priešininkų. Kad butume galėję dalyvauti kongrese, reikėtų mums pirmą prigulėti prie terptautikiškos santaikos draugų organizacijos. Į ją gal prigulėti kiekvienas, ne patsant ant ty tautystės; tautikiškos sekcijos pasidaro sąjyk, jei kokios tautos daugiau sanarijų pristore, jei prie organizacijos. Terparlamentariška šaka santaikos draugų atsiranda ne seniai. Pirmą buvo tik santaikos draugai turinti už mierį stengties pralaukti kares tarp viešpatyčių, į vidurinius viešpatyčių reikalus, į prispaudimą pavergtų tautų visai neieško. Kadangi to nepakako, tai susitve-

re terparlamentariška šaka, kuri bando vis drasiau užtarti ir už prispaustus, nors jų balsu prispaudėjai iki šiol ne labai klauso.

Is Charleroi, Pa.

Tris metai atgal buvo čia tik 3 lietuvikios šeimynos, tasų buvo tyku, dabar yra jau 10 šeimynų, tai visas kitaip virto: dabar lietuviai ne spėja pas skvajerį vaikščioti, provų kas sanvartė buvo po kelias o tai vis lietuvų. Priviso čia pavienij lietuvų ypac atsių, minčių ne ramu būdu. Darsio, mušai, o paskui eina pas skvajerį, kad sutaukyt. Neseniai buvo krikštynos ir ant jų ne apsiėjo be peštynių, o dabar skvajeris ne spėja pinigų imti nuo lietuvų. Na, o pabandyti tiems peštukams mokantiens pinigų sudžioms užsiminti, kad paaukautų kiek ant tautikiškų reikalų, tai išgirsi, ko ne girdėjęs. Tautikiški reikalai tiems smarkuoliams ne rupi, ant jų galisi cento, o už tai sudžioms nesigali doliarų. Argi tai ne kvailysta ir ištirkimas!

Lietuvis.

Is Newarko, N. J.

Ketvirtą dieną gruodžio čia atsibuvo krikštynos senuos mūsų vietuodžio Spreinaičio. Svečių susirinko diktas būrelis. Šnekučiuodamiesi apie mūsų praetį, atsiminėme ir apie mūsų kankintinius. Likosi užmąnyta paaukauti, kiek išgalint, ant jų sulėpimo. Poni Dumšienė pasiūkio moterims ir merginoms, kas yra tie kankintiniai. Susirinkę sudėjo iš 100 [jų vardai ir aukos paviktuosios kitų vietų. Rd.] \$1.85, iš 10c. atsi-traukia ant persiuntimo kaštų, \$1.75 siunčiame į „Lietuvos“ redakciją ir paskiriame juos ant naujos kankintinių.

J. Alivaičia.

Is Amity, N. Y.

Šitos aplinkinės gyvena dikti lenkų, terp jų yra ir lietuvų, jie laiko savę už lenkus; gyvena ant farmų, užsima cibulų auginimu. Floride turi savo bažnyčią. Ir iš kitur pribuvę lietuviai čia išvirsta į lenkus. Tikri lietuviai yra tik 2. Abudu pradėsiava skaityti laikraščius, nes terp svetimų labai ilgu, ne girdint prigimtų kalbos.

U. P.

Vilties kancijos.

Pasakojimas Villier de Lille.

Vedamas brolio kankintojo ir dviejų inkvizicijos tarnų su žiburiais, tėvas Pedro Arbuez d'Espila, trečiasis didysis inkvizitorius, dienos pabaigą nusileido į tolymiausią kankinimo kambarį dvasiško sodo Saralosis. Subarskėjo spyonos sunkių durų: jie įėjo į kambarį, pripildytą suspaustu, pagedusio oro, su langelių lubose, per kurį mirties šviesa puolė ant rinktų prikalnėtų sienas, ant statulių paduotų naujo kraujo, ant žarinių ir puoduko.

Ant supuvusių grindų, surakytas ir su geležiniu antakliu šėdėjęs sudraskytuose skuduruose žmogus ne aiškias amžio, panirusio iš-voizdo.

Tasai kalbys buvo ne kas kitas, tik rabbi Azer Abarbanel, aragoniškas žydas, apskustas už skolinimą pinigų ant didelių palukų ir už apsiėjimą be galiesio su varguoliais; į jį daugiau kaip metus kankino beveik kasdieną. Bet jo apjakimas buvo teip kietas, kad ir jo kankinama oda; jis nenorėjo išsivadėti savo klaidų.

Besipaukavodamas savo paėjimu, siekiančiu kelių tukstančių metų ir garbe savo gimines, nes kiekvienas žydas, vertas to vardo, brangino savo kraują, — jis ne galėjo užmiršti, kad, teip kaip talmaudis mokina, paeina iš giminės Otinolio, tai buvo juo Jusobas, moteries paskutinio izraeliško sūduos; tas persitikrinamas palaikė jo tvirtumą sunkiose valandose neišpasakytų kankinimų. Štai kokių tėvas Pedro Arbuez d'Espila prisitartino prie jo su pilnoms ašarų akimis; mislydamas apie tai, kad šita užsišpyrusi dvasia atsiskalo pati nuo ilganymo ir amžinos laimės dangaus viešpatystę, tėvas Pedro Arbuez d'Espila pasakė:

— Džiaugiesi, mano sunau: jusų žemiškos kancijos artinasi prie galo. Jeigu dėl jusų pereinančio rubėžij užsišpyrė iš pri-vestas su galiesiu griebsiesi ne paprastų įnagių, tai mano broliški pataisymo besistengimai visgi turė rūbežij. Jus pastojote panašiai, kaip apjakus figos medį neapbėnanti vaisių, kurį reikia sudeginti... bet vienas Dievas gali nusudyti jusų dvasią. Gal but, jis savo neišpasakytų gėrybių paskutinį valandą apgyvės jus! Mes negalime išsivadėti vilties, kadangi buvo atsitikimai... Ir teip, tegul išsipildo jo valia: Miegokite ramybę. Rytą iš jus bus didelis „auto da fe.“ Jus busite atidnoti quemadero, ugnis kurio eina prieš amžius liepsnas ir degina, kaip jus žinote, iš tolo, ma, nuo sunau, ir mirtis ateina ne ankščiau, kaip po dviejų, kaip kada

trijų valandų kancijų, kadangi, kad nieks ne galėtų jums išmetinėti, mokame prie deginio šlapio mazgo gėmės baidyti kaktą ir širdį deginamo. Rytą iš viso, keturiuos dėsimtis ir tris ypatos nusudytų. Pamisiykite, jog budami paskutinę eilę, jus turėsite gana laiko šaukti Dievo vardą, kad atskančiai priimti dvasioj šventoj ir ugnyje šventą krikštą. Užsitikėkite ant Dievo, mano sunau ir miegokite.

Pasakę tą dom Arbuez ženklų liepė nuimti rezius nuo nelaimingo, apglėbė jį broliškai. Tą patį padarė brolis kankintojas, tad patį prašydamas žydo atleisti jam viską, visas kancijas, kokias turės padaryti ant ilganymo kankinamos dvasios, paskui abudu tarėsi, vienas po kitam, pasilenkė prie žydo, bet per užmąutį ant galvos kapušoną jų pabučiavimo ne buvo grįdėt.

Pabaigę tą, lyg ant pasityčiojimo iš nelaimingo, ceremoniją, jie prasišalinę, palikę nelaisvą vieną tamsoj.

Rabbi Azer Abarbanel, su išdžiuvusia gerkle, apmirusios nuo kancijų akimis, iš pradžių be mislies žiūrėjo į uždarytas duris.

— „Uždarytos?“ — tas žodis gilumoj jo dvasios pakėlė liudnas mislis. Jam ant valandėlės pasirodė, buk žiburių šviesa apšviėtą siaurą plyšį tarp sienos ir durų. Gal tą kankintojai padarė tyčia ant padidinimo kancijų, viliodami kankintinį viltims, kurioms ne likta išpildyti. Tėvai inkvizitoriai pasiūkio žmogaus dvasią ir jie nieko ne apledo, kas galėjo padidinti kancijas jų kankinamų. Kankinimai išdžiovina žmogaus širdį, kankintojai džiaugiasi iš kancijų savo aukų, išmislinę vis naujas, kokias tik galima išmislioti, jieško kancijų ant padidinimo kancijų arymo. Tėvams inkvizitoriams kankinamų niekada ne truko ir tas atėmė visai jėgas sanjaujam ir pasigaliėjimą.

Baili, kvaila viltis, pagimdyta visiško apsilpinimo, užgimė kankinimo smegenyse. Jis slinkė prielinko prie tos netikėtos, žybeležios šviesos. Ir tykiai, su begalinio atsargumu, įkišo pirštą į plyšį, patraukė savę link duris... Ir stebuklas!

Per kokį tai ypatiką neapsižiurėjimą, rakinantis duris tarnas pasuko raktą pirmą, nuo durys gerai savo viltį prigulė. Spyros liežuvis ne įėjo į tikrą lanką ir nuo pastūmėjimo su ranka durys palengva, tykiai atsidarė į kambario vidurį.

Rabbi išdryso pažiūrėti laukan. Pilkoj pastumsoji jis pamatė palįgį tamsią sieną, besisukančius trepukus ir tiesiog prielais, augštomų penkių žingsnių, platformą, kuri uždarė platų didelį koridorių.

Pasilenkęs prie žemės, jis prielais išėjo iki platformai. Teip, ten ištikro koridorius ir rodėsi be galo ilgas.

Įstabi šviesa jį pripildė: žiburiai, lygiame atstume viens nuo kito, prikabinoti prie lubų, siuntė į jo melsvą, paslaptingą šviesą: galas koridoriaus skendo ne permatomoj tamsoj. Ir nė jokių durų visame koridoriaus ilgy.

Kairę pusę gilus langeliai storoje sieno, uždeginti geležiniu tinklu, perleido silpnai šviesą, matyt vakaro, kadangi jos atsimušimas ant akmenų buvo rausvas. Ir koki visur baidi tykuma. Vienog ten, toj tolimoj tamsoj gal but buvo išsigelbėjimas, išėjimas? Gėstanti žydo viltis buvo paskutinė, todėl be galo gyvinga.

Ir teip, ne laukdamas ilgiau, jis slinko akmenimis, glaudamasis pečiū prie sienos, stengėsi kaipis sujunginti su žemine parva begalinės sienos. Jis slinko palengva, slinko ant krutinės, saugdamasis suvaitoti, jeigu kankintojų padaryta žaisda labiau suskaudėjo.

Netikėtai balsas žingsnių, taškėjimas kurpių artinosi prie jo, pasitandimas po sklepaivone akmeninio koridoriaus. Drebulys apėmė visą nelaisvio kūną, sustojė jo kvėpavimas, akys aptemo... Viskas buvo pabagalti. Jis prisiglaudė prie sienos, prie akmens ir laukė.

Tai buvo tarnas Sant Oforitus, kur ne besisukinantis. Greitai, su nuleistu kapušuonu, su replėmis traukumų gysų rankoj, jis pralėkė kaipi bėgimas regėjimas ir prapuolė. Persigandamas, apėmęs rabbi, buvo teip didelis, kad visi jo jausmai kaipi apmirė. Daugiau negu valandą laiko jis neįstengė žengti toliau. Pamišijęs apie kankinimus laukiančius jį, jeigu sugautų, jis norėjo grįžti atgal į savo kalėjimo vietą. Bet vis ta džiūvusios krutinės. Ir kada rabbi Azer Abarbanel, apmirus nio baimės, snioktė gleibie asketiško dom Arbuezo ir suprato, kad visi atsitikimai to bausis vakaro būdas, buvo kankinimo vilties, siautimu tokiu jau, koki atlieka dė pagavusių pelę, duodama jai bėgti — didysis inkvizitorius, su veidu perimtu aštrių išmetinėjimų ir gai-

vis slinkdamas toliau, žydas žiūrėjo vis ten — į tamsų galą, kur rodėsi išganingas išėjimas.

Bet vėl suskambėjo žingsniai, šiūom kartu tykesni ir palengvesni. Juodos su baltu figūros dviejų inkvizitorių su plačiomis, užrištoms iš kony skrybėlėmis, pasirodė iš tolo. Jų tykus balsai siekė žydo ausį ir, rodėsi, apėmė kėn ten ginčyosi, kadangi kalbėdami, švytavo rankomis.

Pamatę tą, rabbi Azer Abarbanel užmerkė akis; jo širdis suplakė kaip kujis į priekalą: prakaitas suvilgė sausą odą. Išgaudintas, jis apmirė ten, kur buvo, po liampų spinduliais, mislyje šaukdamas Dovo Dievą. Priėjė iki jam inkvizitoriai, matyt užimti ginču, sustojė. Liampos šviesa puolė ant jų, vienas iš jų, klausydamas atsakymo apenotė, umai nukreipė akis ant žydo. Po tuom pažūrėjimo nelaimingas, iš pradžių nesuprasdamas, kad tas jo nemato, pajuto lyg kad įkaltos repleis plėštytų jo gana nukankintą kūną. Tuojaus jis vėl pastos vienu kankintėjui ir viena žaisda. Su sustabdytu kvapu ir drėbančiais blakteniais, jis visas sudrebėjo, jausdamas dasytėjimą į jį drabužių. Bet ypatiškas, nors ir galimas atsitikimas — akys inkvizitoriaus, matomai buvo akimis žmogaus, užimto vien tuom, ką girdi ir tuom, ką pats nori pasakyti; rodėsi jos žiuri tiesiog į žydą, bet jo nepatėmija.

Perėjo keli akies mirksniai ir abudu bausis besiginčytojai traukė toliau, tęsdami toliau pusbalsai savo ginčus ir nuėjo į tą pusę, iš kur atėjo kankinys.

Jo ne patėmėjo, ar gal tik nudaudė, kad ne patėmėjo, bet žydas ty palaikė už stebuklą, tikrą Dievo pagalbą!... Kravoj betvariki mislių, užmėšusių jo galvą, vienas ypac greitai į apvaldė: gal jis numirė ir todėl žmogus ne gali jo matyti. Bet greitai jis sugrįžo prie tikro savo padėjimo. Pažiūrėjęs į sieną prielais savę, jis umai pamatė dvi baidi aki, žiurinti jam tiesiog į akis. Žydas sudrebėjo iš baimės ir plaukai ant galvos pradėjo krutėti. Bet dasytėjęs su ranka vietoj, nieko ten ne rado: gal dabojantis jį „akys pasislėpė, o gal buvo tai tos pačios inkvizitoriaus akys tep pirmą į išgaudintuos, už kokias jis palaikė dvi skyles esančias sienoj.

Pirmyn! Reikėjo skubintiesi ant atsiekimo mierio, kurį jis su ligustu persitikrinimu laikė už išganymą. Iki tamsiam koridoriaus galui buvo ne daugiau kaip apie trisdešimt žingsnių. Ir greitai, ant pilvo, ant rankų ir kelių traukė jis savo sunkią kelionę. Greitai jis dasygavo į tamsą, bausis koridoriu buvo užpakalį ir šešėliai jį uždengė. Iš pajuto šaltį prištuose, dasytėjęs jais grindų akmenų; iš kur ten veržėsi vėsus lauko oras. Mažos dureslės, kurioms baidės begalinė siena, buvo prielais pabėgėli. O! kad tik tos durys vėstų į liuosybę!... Galva jo, visa esybė sukosi nuo vilties.

Jis apsiūžio duris nuo virkšas iki apačiai, bet nieko negalima buvo patėmyti tamsoj. Tada pradėjo jis čiupinėti: nė raktų, nė spyros skylutės... Rankena... Žydas ją paspaudė ir durys atsidarė.

— Aleliuja — prašnabždėjo su giliu palengvinimo atsidusėjimu rabinas, pamatęs tą, kas buvo kitą durų pusę. Už durų buvo sodai. Ten, po žvaigždėtu dangum, buvo pavasaris, laimė, gyvastis! Laukai ir medžių krumai už sodų traukėsi toli, iki melynų Sierra kaulų, pavidalus kurių atsimušė ant dangaus ten buvo išganymas — O! bėgti! Bėgti per visą naktį per tuos krumus, kurių kvapą vėjas atnešė ir į jo smarvės nukankintas šnerves. Prisigriebęs į kalnų, jis butų laisvu.

Jis traukė visą nelaisvio kūną, sustojė jo kvėpavimas, akys aptemo... Viskas buvo pabagalti. Jis prisiglaudė prie sienos, prie akmens ir laukė.

Tai buvo tarnas Sant Oforitus, kur ne besisukinantis. Greitai, su nuleistu kapušuonu, su replėmis traukumų gysų rankoj, jis pralėkė kaipi bėgimas regėjimas ir prapuolė. Persigandamas, apėmęs rabbi, buvo teip didelis, kad visi jo jausmai kaipi apmirė. Daugiau negu valandą laiko jis neįstengė žengti toliau. Pamišijęs apie kankinimus laukiančius jį, jeigu sugautų, jis norėjo grįžti atgal į savo kalėjimo vietą. Bet vis ta džiūvusios krutinės. Ir kada rabbi Azer Abarbanel, apmirus nio baimės, snioktė gleibie asketiško dom Arbuezo ir suprato, kad visi atsitikimai to bausis vakaro būdas, buvo kankinimo vilties, siautimu tokiu jau, koki atlieka dė pagavusių pelę, duodama jai bėgti — didysis inkvizitorius, su veidu perimtu aštrių išmetinėjimų ir gai-

lesčių akys, šnabždėjo, apdumdamas rabbi savo karštu nuo pasnių kvapu.

— Kaip gi, sunau mano! Argi jus norėjote apieiti mus, gal but priei patį jusų išganymą!

Atsisaukimas

visus lietuvius darbininkus, socialistų kuopas ir pavienius, unijas, draug

me, kad apart išleidimo savo organo („D. B.“), jį dar kasmet paleidžia svetnais po keletą soc. knygų, po keletą proklamacijų. Amerikos lietuviai savo politinės partijos neturi jokios, nors yra keletas socialistiškų kuopelių ir daugybė pavienių socialistų. Vieni iš tų lietuvių socialistų priguli prie amerikų soc. partijų, kiti prie Susij. Liet. Laivamųjų, dar kiti pasikabina prigulėjimo prie „organizacijos“, k. a. S.L.A., T.M.D., nors tos organizacijos sulgy savo siekiamais politikais visai nesirūpina. Čia da reikia butinai priminti apie vieną lietuvių politiską plėgą, apie vieną draugijos pritrūkusių skaudulį: kuris labai ir labai reikalingas yra pradurti... Mes čia turime mintį mūsų visokių „politiskų“, „ukšų“ ir „nepripradusių“ klubių. Tos garbinamos įsteigos pas svetintaučius, mūsų lietuvių-amerikiečių rankose pavirto į biurais politikas meškeres. Didelė dalis lietuvių, besinteresuojančių politika, prisiglaudžia prie tokių klubių ir, atėjus rinkimams, tampa grosais savo vadovų, pasidūdo ant partijų, kuri daugiau užmoka.

Tai kokius santykius lietuvių turi su socializmu ir abelais su politika. Laikas jau mums, lietuviams, iš teko nelemto padėjimo lipi lauk! Laikas griežtis prie politikos tokios, kuri užtikrina mums laimę! Laikas prisidėti prie naujo judėjimo, prie socializmo!

Tverkime savo socialistiską partiją. Tam jau yra padaryta pradžia. Atgal keletas mėnesių tuli vyrai, geri tautiečiai ir dar geriau atsida- vę kovai vargindami prieš nelemto draugijos tvarką, subrūdo tverti lietuvių socialistų partiją. Išsėk buvo menama sutverti tikslai L. S. D. P. k. a. Bet didesnis dalis lietuvių darbininkų buvo tam priešin- gy: jie reikalauja sutverti savysto- vią Lietuvos Socialistų Partiją Amerikoje. „Vox populi, vox Dei“ — ir sutikmės su noru di- žioms, tapo nuspręsta tverti par- tiją.

Mūsų partijos šie mieriai: 1. stengiesi įvykdyti politiską ir ekonomišką evoliuciją.

Tą veiksmą šiais keliais:

a) Eidami iš vieno su viena iš teritorijališkų socialistų partijų, („Socialist Party“), kovosime prieš kapitalą ir privatiską sava- stį; b) Stengsimės kariauti su viso- kioms negeroms įtekėmoms, demo- kratizacijoms mūsų proletarijato susipratimą.

2. Platinisim ter. viengėnų so- cializmo idėjas.

Tą atliksime:

a) Išleidinėdami socialistiskos propagandos raštus; b) Paskirdami po visas koloni- jas agitatorius, kalbėtojus ir tt.

c) Visur kur kėrydami ir čiepy- dami mokslišką socializmą, kad žmonės darbininkai ne tikai su- prastų visą blogumą dabartinės tvarkos, bet dar apsiapintų nuo- dugniai su socializmo teorijomis, idant įvykus perversmui, galėtų umu laiku prisitaikyti prie naujosios industrinės sistemos.

Seipjau linkui mūsų tėvynės Lietuvos, ant kiek jos reikalais priversti busim užsimti, laikys- mės beveik tos pačios taktikos, ką ir L. S. D. P. (toki ir tam pa- našus klausimai bus išrinkami besip- lėtojančių mūsų Partijos veiklu- mui).

Tokie maž daug yra mūsų mie- riai iš pradžių. Visas mūsų pro- gramas teipgi bus į tą panašus, tik pilnai ir iš visų pusių apdirb- tas.

Visų pirmų mes turime atlikti šiuos dalykus:

1) Išrinkti Lietuvių Socialistų Partijos Amerikoje Centraliską Ko- mitetą;

2) duoti Partijai normaliską bė- gį politiskos organizacijos;

3) Uždėti savo organą.

Tam tikslui jau tapo padaryti susisėsimai su žinomoms lietuvių socialistų kuopoms, kurios padarė šiojią pradžią:

1) J. Centr. Komit. perstas šias

ypatas: Organizatorium — K. Rutky

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

— J. O. Sirvydas

joms, reikia paduoti skaitlių savo kuopos sąnarių ir kiek už koki dalyką ar prieš balsuoja. Balsai bus skaitomi pagal ypatus, o ne pagal kuopas.

Paduoti atsakymą ant šių kla-

simų:

1) Ar sutinka, kad mūsų Partija

butų savystovė, t. y. nebūtų šaka

nu L. S. D. P. ne „Socialist Par-

ty“?

2) Ar sutinka ant augščiau pa-

duotų ypātų į Centr. Kom. ? Jeigu

nesutinka, tai reikia paduoti, ką

perstas į jų vietą?

3) Ar sutinka paimti nuo Chica-

gos lietuvių soc. kuopos spauštuvę

Partijos savastį.

Atsakymai reikia surašyti aiškiai

ir trumpai, ir prisijusti juos ne vė-

liau Naujų Metų (1905) ant šio ad-

reso:

J. O. Sirvydas,

401 E. Main str.,

Plymouth, Pa.

Sukams minėtam laikui, bus

peržiūrėta ir sudaryta visi atsak-

ymai per tam tikrą komisiją, po

ko didžiama nuomonų bus pas-

kaitai už persvarą ir tokiais bus

priduota atsakanti veikmė. Po

to bus rezultatai apskelbti per

laikraščius. Visi reikalai, atlikti

susirūpinimų keliu, bus perkra- tyti

tam tikros kontrolės ant pir-

mausio Seimo.

Užbaigiamie atsišaukimą šauks-

mu: Proletarijai visos pasaulės,

vienykites! Jūs neturite nieko

prastot apart retėjų. Išlaimeji,

gausite ir savo rankas pasau- lę.

Liglaikinis Komitetas.

Isz visur.

Dideliuose Vokietijos miestuose

per paskutinius 30 metų labai

pasimažino skaitlius gemančių

valsty: Berlyne, pavykelan, nuo 17-

1850—1900 jau tik 1000 gyven-

tų kas metą gime po 44,9 vaikai,

nuo 1896—1900 jau tik 28,9. Jei-

gu teip eis toliau, tai dideliuose

Vokietijos miestuose bus tas pats,

kas yra Prancūzijoje, taigi kad na-

turališkai per gimimą besidaugin-

mas gyventojų su visu pasaulius.

Kadangi Maskijoje, gal tik

tuom tarpu, papūtė laisvėsni vė-

jas, tai ir rando prapustos tautos

įgauna daugiau drąsos ir kreipia-

si su reikalavimais prie rando.

Dabar į ministerij rodą atsišau-

kimai, reikalaujami sugrąžini-

mo paveržtos ministerio Pleh-

vės jų bažnyčių savasties. Ir lie-

tuviai dabar galėtų randyti sta-

reikalavimą panaikinimo juos pa-

čiojančių ypātikių tiesų.

Prancūzijos universitetus pe-

reitus metuose lankė 2500 stu-

dentų iš kitų kraštų, tame 1003

motery. Paryžiaus universitetą

lankė 1315 svetimaučių, o tame

400 motery. Montpellier universi-

tetą 224 svetimi, Grenoble 223.

Apart to vasarinis kursas lankė

352 svetimaučiai.

Svedijos mokslo akademija

pripažino ant šių metų dovanas už

moksliškų darbus iš užsuo Nobelio

už darbus ant fizikos dirvos:

lordui Raleigh ir chemijos profes.

Ramsay (abudu anglonai), me-

dicinos — maskolui Pavlovui,

literatūros — prancūzams Mistral

ir Provence ir ispanijonui Eschary.

Iš Prancūzijos, dėl nesutiki-

mų valdžią su bažnyčia, daugelis

prancūzų katalikų rengiasi išsi-

kraustyti į Kanadą. Pasididius

prancūzų skaitliu, jie Kanadoj

tuose apskrityse galėtų paimti

viršų ant anglionų.

Netoli Tripolis, Šiaurinės Afri-

kos pakrantėse, apvirto valtis

nuo turkisko kariško laivo Mau-

ruca, kuriame buvo 60 jurininkų.

Prie to 19 jurininkų prigirė.

Netoli Aaland, ant Šiaurinių

jurų, paskendo vokiskais laivas

„Karl Johan.“ Prie to prigirė 10

jurininkų.

Pereituose metuose Indijose

pasimirė 26002 ypatos nuo gyv-

jų įkandimo, arba tapo draskan-

čių žvėrių sudraskytos.

Netoli Arcoe, ant Šiaurinių ju-

rių, paskendo anglinis garlaivys

„Rur.“ su juom paskendo ir 17

ypātų laivo įgulos.

Paryžiu likosi atidaryta ter-

pautiška paroda bicyklių, automo-

bilių, motorinių valčių ir orlaivių.

Vokiskais kareivis Berger išra-

do prietaisą, kuri pritaikyta prie

telefono, užrašo kalbą, taigi per te-

lefoną galima ne tik susikalbėti,

bet ir turėti telegramą, taigi per

telefoną galima pranešti ką kas

nori net tasyk, jeigu to, su kuriuo

norime susikalbėti, ne būtų namie;

parėję jis ras užrašytą kalbą, ir

žinos apie ką čia čia.

Ant ispanavojimo dideli ruitai. At-

sišaukė „Lietuvos“ redakcija.

Paejimas organiszko sviato.

Pagal Bittern.

Rojaus todėl, kur atsirado pirmutinė žmonių pora, reikia įsivaizduoti, o ne krastuoti tarp Eufrato ir Tigro, kadangi čia nėra jokio ženklų tokio jo atsiradimo. Rodo ir kitur iki neseniai tokių ženklių ne rado, tik paskutiniuose laikuose ant salų Indiško oceano rado kaulus suvėrimo, kurį laiko už tarpinį tarp beždžionių ir dabartinių žmonių. Tą suvėrimą mokslininkai laiko už pirmutinį žmogaus tipą, iš kurio per amžių amžius ant galo išsivystė dabartiniai žmonės, visos jų rasos, apgyvenančios žemės paviršių. Klausimas vienog, ar visi šiandien apgyvenanti žemę žmonės paeina nuo vienos prapatėjų poros, ar gal keliose vietose išsivystė panašios poros, iki šiol neišaiškinta. Tas tarpinis žmogus, užimantis tarpą tarp beždžionių ir dabartinių žmonių savo organizacijoj turėjo dar daug beždžionių ypātibių, taip jau kaip pirmutinis paukštis, kaip matėme, turėjo daug reptilių ypātibių, ir protu, žinoma, jis negalėjo lygintis net su žemiausiu stoviniškos šios dienos žmonių rasoms. Jidumo jis buvo tokio jau kaip ir dabartiniai žmonės.

Seniau net mokslininkai tikėjo, jog nors pirmutiniai atsiradę ant žemės žmonės buvo tokio jau didumo kaip dabartiniai, bet paskui ugis jų vis didinos ir buvo laikai, kada gyvenanti ant žemės žmonės buvo tikrai milžinai, augščio turėjo iki 30 pėdų. Paskui vėl ugis jų pradėjo eiti mažyn. Išvėdinami vienog tie naujausiu tyrinėjimų pasirodė klaidūs: klaida užgimė iš to, kad senesnių laikų tyrinėtojai, tikėję į milžinus, nemokėjo gerai atskirti žmogaus kaulų nuo kaulų žvėrių, nemokėjo atrasti skirtumo tarp žvėrių ir žmonių skeletų ir rasti žemės sluogsuose kaulus milžiniskų dinosauro priemė už kaulus žmonių ir ant to parėmė į tikėjimą į milžinus, gyvenusius neva seniai ant žemės. Tikrų žmonių milžinų kaulų niekur nepatiko. Rodo Europoj ir Amerikoje senesiose kapuose surado kaulus palaidotų žmonių, turėjusių iki 8 pėdų augščio. Tokio augščio žmonės ir dabar vienos pasitaiko tarp patagonų pietinės Amerikos, tarp polineziečių ir tarp urališkų kazokų Maskolijoj. Jeigu dėl vargo, stokos gaštino maisto, kaip kur ugis žmonių ir sumažėjo, tai tas vienog sumažėjimas ne taip labai žinomas. Prie mažo ugio priguli čia japoniečių tauta, malajai, o prie didelių — patagonai pietinės Amerikos, kuriuos galima net už milžinus laikyti, prilyginus prie japoniečių arba malajų.

Taigi rojaus, kur atsirado pirmutinė žmonių pora, teip sakant lopsio žmonių vėslės, reikia įsivaizduoti ant ano labai senai nūgrindžio ir jures didelio sausumo, buvusio tarp Afrikos, Azijos ir Australijos. Patsai nūgrindimas jūre didelio sausumo geian išaiškina padavimą apie tvaną negu Šventraštyj aprašyti besitraukę per keturias dešimtis dienų smarkus lytus. Ir smarkiausi lytus per taip trumpą laiką ne suteiks žemei tiek vandens, kad jo užtektų ant užliejimo viso žemės paviršiaus su kalnais turinčiais lietuvišką mylią angščio. Taigi tasai rojus, kur žmogus, dėl vaisingumo žemės, be rūpesčio galėjo prasimaitinti, paskendo jūrų gilumose. Paskendimai mažesni sausos žemės plotų juk ir dabar kartais pasitaiko prie smarkių žemės drebėjimų, prie ko paprastai būva andros ir lytus. Taigi aprašymas Šventraštyj tvanosuvisu sutinka su tuom, kas galėjo atsitikti prie paskendimo to didelio sausumo, ant kurio gyveno ir vėslėsi pirmutiniai žmonės. Padavimas apie baisų likimą tėvynės užsiliko žmonių atmintį, išsigelbėjimo nuo pražuties žmonės tą padavimą isplatinio naujuose kraštuose ir jie pateko į Šventraštyj ir užsiliko iki šiai dienai: Šventraštyj padavimą pritaikė prie tikėjimo, į sąvistiką padailino, bet jame yra tikra teisybė.

Kas gi yra tie žmonės, kurie šiandien apgyvena žemės paviršių, pasidalinę į rases, daugybę tautų, vartojančių tukstančius kalbų, išpažįstančių daugybę visokių tikėjimų, išsidėjęs ant žemės civilizaciją, vedanti tarp savęs kruvinas kares, naikinantį viena kitą, veržiantį vienas kitą savastį? Yra tai valkai ant ištrūkusių nuo pražuties, nuo paskendimo drauge su nūgrindžiusia tėvyne. Ar tasai rojus umai nūgrindžio ir jures ir ar prie to daug žmonių prauzo, susekti dabar negalima. Ir valsius darbo ir visus ženklus žmogaus buvimo paslėpė jūrės savo gilumoje, kur nė jos tyrinėtojas negali nusileisti, ištirti, kas yra ir buvo to rojaus vietoj, kur gyveno, vystėsi ir darbovisi pirmutiniai žmonės. Bet ir išsigelbėjus nuo prigerimo žmogus, atbėgęs į tvano ne apimtus kraštus, ne turėjo atsilisio; jam reikėjo kovoti su nepilnais aplinkybėmis anuose liudnuose lediniuose laikuose. Toj kovoj jis lavinosi fiziskai ir protiskai. Tik kovoj su nepilnais aplinkybėmis, kurias reikia pergalėti, džiovindamas smegenis ant išradimo geresnio kelio vedančio prie pergalėjimo nepilnakuri aplinkybių, žmogus lavina savo protą, keliasi augstyn, gerinasi jo vėslė. Kovoj, rudo, nerangus, nemokanti kovoti žuva, bet lieka protingiesi, geresni. Kovoj gerinasi žmonių vėslė, kovoj išsivystė šios dienos civilizacija. Ja. Be kovos ir darbo nėra valsių, už geresnė ateitį žmonės visur turi kovoti, keltiesi vis ant augštesnio laipnio; tai turi daryti lygal atskiri žmonės, kaip ir čielos tautos. Kas aptingsta, palista, apseista, tą sumyloja kiti. Žmogus ir tautos todėl negali apseisti, turi žengti pryskani, turi kovoti už savo ateitį, už savo buvį. Tai svarbiausia žmogaus pareiga. Kova ir darbas tai gamtos paskyrimas; savo darbais žmogus išsiugština ant kitų suvėrimų, ir turi ir toliau tuom atsižymėti, ne gali aptingti ir liautiesi besidarbavę.

Nors žmogus iš syk būtų ant žemės atelradęs, ne išsivystęs žemėsio akryiaus suvėrimų, jis visgi negalėtų pasilikti ant to paties laipnio, ant kokio stovėjo ką tik atelradęs ant žemės. Jis turėjo gerintis, žengti augstyn, lavintis, tai patį turime daryti ir darome ir mes, kiek tik mūsų pajėgos daleidžia. Mes rupinamės, kad mūsų valkai būtų ir protingiesiai ir geresniais už mus.

stengiamės vaikams suteikti daugiau mokslo negu pats jo turime. Teip darydami, mes ant galo sulauksime, kad iš mūsų vėslės išsivystės nauji suvėrimai geresni, augščiau už mus stovinti, teip kaip dabartinė žmonių vėslė išsivystė iš suvėrimų žemiau už mus stovėjusių. Kiekvienas geras darbas, pakeliantis mus augščiau, yra tai nauja plytelė budavonė geresnės mūsų vėslės atities ant žemės.

GALAS.

Nematomi priešai ir draugai žmoniui.

Pagal Bitnerį.

Iš visko, ką mes žinome apie sudėjimą įkaitus mūsų žemės vidurio, žinome, kad žemė išsėmus plonos jos žievės, netinka gyvybei, antirpusiuose nuo didelio karščio žemės viduriuose ne gali vesties ir užsilaikyti nė jokia gyvybė, ten ne gal gyventi nė augmenys, nė gyvūnai, kadangi nuo didelių karščių ten net akmenys sutirpė, tai suprantama, kad ir kiekvienas gyvas daiktas ten turi sudęti, jeigu patenka į tuos karštus vidurio žemės ruimus. Mums rodosi, kad ir platus oro ruimais, išsėmus paukščius ir lakiojančius vabalų, neturi kitokių gyvų suvėrimų.

Orą, rodosi, galima pavadinti tuščiomis jūroms, kadangi net paukščiai ir lakiojanti vabalai tik ant trumpo laiko nesiojasi ant oro ir tai niekada neprisigriebia iki žemės atmosferos rubėjų, nepasiekia niekada angščiau kaip ant pusantros lietuviškos mylios; visi tie lakiojanti suvėrimai tik ant poros valandų nesiojasi ant oro, paskui, paile, turi nusileisti ant žemės, kur yra tikra jų tėvyne.

Kadangi viešpatystė vėjo ir debesų nepasiekama žmogaus akių, tai apie ją ilgai kuo klaidingiausias žmonės turėjo nuomones, pripildydami tuos ruimus visokioms fantastiskoms esybėms, vien fantazijos išmislėtos.

Pirmutiniais tyrinėjimais gyvybės oro ruimuose užsiėmė mokslininkas Antanas von Loewenhuk, apskritai pamėgęs tyrinėjimus paslėptus nuo žmogaus akių gyvybės, pavėslę savo amžį tyrinėjimams neužmatomų liuosomis akimis mažųjų augmenėlių ir gyvūnelių. Jis pirmiausiai viedre lytinio vandens po kelių dienų su mikroskopo pagalba patėmijo daugybę gyvų daiktų visokių vėslių ir atmainų, apie buvimą ant sviato kokių pirmą niekam neužėjo nė ant mislės.

Ypatinga revoliucija.

Brazilijoje žmonės ant tiek yra sukėlę prieš čiepijamą rauplį, kad stovi arti revoliucijos. Valdžios vietos žemės užginklo ir kalėjimo geriaus padaryti, išskindamos žmonėms, kad čiepijamas per atsargų daktarų yra vieninteliu žinomu būdu, kuris apsaugoja nuo rauplio. Tas pats turėtų būti nuveikta ir sulig kitų ligų. Žmonės privalo daugiau žinoti apie jas. Paimkime pavyzdį ligas gimstančias iš nevalyvo ir sumenkėjusio kraujo. Tūkstančiai patentuotų gydytojų, turinčių pavojingas sankrovas yra siūloma žmonėms, kurie ima jas į namus kartkartėmis. Yra tik vienas būdas, išdėriamas iš gryno vyno ir parinktų šaknelių, Trinerio Amerikoniškasis Elksyras Kartiojo Vyno, kuris yra tinkamas kiekvieno tokių ligų. Veikia jis ant skilvio ir gelbsti jam priimti sugamtą valgių į vidurius, kur visokis maistas pasidaliną į sveiką ir atmetamąjį produktą. Sveiku produktą yra valymas kraujas, kuris parodo gerą sveikatą. Tas tai yra, ko jūs reikalaujate. Ant pardavimo visose apylinkose ir patį patį fabrikantą, Juozą Trinerį, 799 So. Ashland av., Chicago, Ill., Pilsen Station.

Ne pamirškite Lietuviai!

Turėdami reikala pirkti arčiau ar Yma duokite savo orderius iš mūsų krautu, lemiamai padėsime. Jūs turite Lietuviški Krautu, kurioje užsakoma visokių gėrymių, kaip antai: sūrio, riešutų, kiaušinių, saldainių, gardulų ir stiprus, ne tik iš Amerikos, bet ir iš Europos ir kitur. Prietams mes pasyvenome savo laika ant kuogierio patarnavimo savo viengienčiams ir pardavome savo tavorus pigiau negu kitur, je yra gausiami. Todel mūsų buto linkinsite įsigyti gudoonit Lietuviai su savo reikais kreiptis prie mes, kur ataras sau prijaunciancia siurdi ir maloni patarnavima. Mes teispogit stumtinėjame užteitavimus po vis Ameriką, apturėję pigius ar „Money order“! Siuolai paduodame keleta prekių:

Sona Rogine arčiau už Gallona
Brande Balta už gal. \$1.50 iki \$4.00
Arakas už gal. nuo \$1.50 iki \$3.00
Arakas Baltas už gal. \$1.75
Port Wine \$1.00
Sweet Catwauk \$1.25
Old Tokay už gal.
Old Mskatel' nuo \$1.00 iki \$2.00

The Togo Wine Co.
517 Milwaukee ave., Chicago, Ill.
(30-111)

Naujausios Knygos.

- 65 Karalius Apykasa, Dievas ir Karalius, Eraldo pasaka. I. S. D. P. Londono, 1903, pusl. 16...10c
- 67 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 68 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 69 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 70 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 71 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 72 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 73 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 74 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 75 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 76 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 77 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 78 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 79 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 80 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 81 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 82 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 83 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 84 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 85 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 86 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 87 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 88 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 89 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 90 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 91 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 92 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 93 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 94 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 95 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 96 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 97 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 98 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 99 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c
- 100 Lietuvos Pasakas Yvario. D. I. S. Sunkio D. J. Baskinavicius. Chicago, Ill. 1904, pusl. 32...10c

Prekes apgarsinimu.

1 cels druko, už 1 ykyl. \$1.50c.
Paprasči pajamokojimai ar draugys-
cia mitynų ar baiki apgarsinimai po
50c. už kofna syk.

BREVIORELIS

KATALIKIŠKA MALDU KNYGELE,
Pavesta Lietuvos Katalikiški Jaunuomenėi,
Knygos miera \$2.30. Pustiplo 140, etoris 16 colio.

No.1901.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1902.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1903.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1904.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1905.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1906.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1907.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1908.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1909.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1910.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1911.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1912.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1913.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1914.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1915.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1916.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1917.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1918.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1919.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

No.1920.

Juodi, kieta, druti au-
dimo apdara, išrodo kaip
skurdi, graži išpausta
išmarginimai, lajų kraštai
raudoni. Prekė \$1.40c

Dykai!

Grafi dideli ir labai gera kalendoriu
verta 35c. gausi dykai, bei užrašai
laikraščiu „Lietuva“ ir užrašai \$2.00
už viso meta pramoneta, las viraus
„Lietuva“ yra didžiausias ir geriausias
laikraščiu visoje Amerikoje. Joje ras
daugiau svarbiu žinu ir naujenu.

FREE

Atsiųsk \$2.00 ir savo alauku adreu
o gausi „Lietuva“ kas subata per visa
meta ir puiku kalendoriu dovanai.

A. OLSZEWSKIS,

934 33rd St. Station 60. Chicago, Ill.

Prekyste:

Laikrodėlių, dydų,
aplyki, lengvųjų ir
kšniui, sidabrinui ir
auksinui, gramotai rasiu maloni.

Dr. O.C. Heine

DENTISTAS.

OFFISAS:

Kerte 31-mos ir So. Halsted ulyciu.

Nerviskai Vyrai.

Vyras reikalaujantis pagalbos priimti
svoja garso recepto dykai. Ne O.O.D.
ne apgavikus vaistus, tikrai reik-
ta. Prekyste.

JONAS ZOLIS.

Pirko namą už \$6000.00 pa. 4508 S.
Lafin st. Chicago, Ill. ir atidare ja
ma Grosiore ir Buczerne.

Syki pirkes vel pirksi.

Istaus gražiausias gramotais popie-
rus galima gauti pas mase, priekais 50c.
pateiktoms markoms, o gausi tusina
gentams duodame uddari. Pas mane
liau uisraizyti laikraščius - Lietu-
va, Vieniety Lietuviški, Darbininku
Baita, Ukininkai, Varga ir Spinduli. U-
simokejusiems už laikraščius duoda-
me dovanas.

Dr. Jonas L. Sweeney,

337 W. 47 ul.
Tel. Yards 255. Chicago, Ill.

Tik už 10c.

Tuinas kuogruadiuska popiera su vi-
sokiom pavienizovomis ir kuopukiau-
soms kiekviena, kurios rodosi pacios
kalba. Kas prietas 30c. gaus 12 popie-
rių ir 2 knygi. Žydo pakuta ir Ballamono
knyga. Teipgi mes parsiurkame iš
Palangs lietuviskos Trajanos, kuri
yra gerens už visas kitas, baksei pasiu-
re ne už 30c. Turime didiele krautu-
vieškiu Knygu, Abrozdu, Abrozdu
atidromu Aitoreliu ir raizanciu tikru
krauju. Mura krautuvi pigiausios
prekes perliurkame ir siurkame
reikalaujame agentu ir duodame gera
uudari. Norintiesi dazifinti pla-
sius už 2c. stempas pasinucione kato-
loga.

Dr. B. M. ROSS

Ofis atidarys kasdien nuo 9 iki 11, Pandelo,
Berdo. Petynoms ir Sibus vakarus nuo 6 iki
11. Nedelioms nuo 10 iki 11.

Ar Sergi?

Jeigu sergi tai atsiusk už 2c marko o
apturesi mus nauja dideli kataloga
kuriam yra aprasyta placiai ir
aiškiai visokios ligos, ir pasako
kaip isizgydyti be daktaro

Knyga visoku ligu dykai.

Ant pareikalavimo kozmam nusiusi
daktar lietuviska knyga aprasancija vi-
sas vyriiskas ir paslaptingas ligas, kas
jau apasigeto ir isizgydyti.

Dr. B. M. ROSS

Ofis atidarys kasdien nuo 9 iki 11, Pandelo,
Berdo. Petynoms ir Sibus vakarus nuo 6 iki
11. Nedelioms nuo 10 iki 11.

Jonas Jonikas.

Graborius.
ir Livery Stable.

Angliskai ir itališkai, rasyti ir supras

iz uduotiniu po kelyja kas nedelia.
Kas prietas \$1.00 gaus visus isizjusius
nau pat pradios tygiu laikstus ir to-
lemtus iki 30 balandzio. Kada izais iz
spaudos visa knyga su isduju suvis
350 laktus, kozmis pramonetorius
knyga ir dykai. Pora laktus pristaisme
ant padziuos už 10c. arba už 10 vioncen-
tuz marku. Adressa yra toks:

W. J. Peikon,

308 N. Main st., Brookton, Mass.

Prof. J. M. Brunda

New York & Brooklyn, U.S.A.

At 47 Akmenu

Relioud Laidrodels
Pateiktos gubulios ir katalogos
turtoria, auskita uisakita,
visas ar moteriskas,
\$15 akmuos, dyginti
„Hastings“ laiku,
graisi isizvokotas.
Tikrai gerai laiku rodo
yra visur vertingumas.
Kas prietas 25c. gaus
svo laiku roditi pasu-
tuos ant 25c. metu.
Svo laiku roditi pasu-
tuos ant 25c. metu.
Svo laiku roditi pasu-
tuos ant 25c. metu.

John's Supply House

900 Central Bank Bldg, Chicago.

Lietuwiszka Aparatu Dirbtuve.

Guodotoms tautiskoms ir bak-
teriskoms „Jaugystei“ laiku ir
Kavims, Amerikoniškais
Wolliams, Szarpas, Juos-
tas, Kukardas, Zenkleis,
Kopures ir del Marszalku
pardu.

T. ANDRUSZEWICZ & CO.

115 W. Division St., Chicago, Ill.

MARJA DOWIATT

LIETUVIU DAKTARAS
Kauno gub. Szaulu paweto.

723 W. 18th Street,

Nuo 8tos iki 10tos ryto.
Nuo 7tos iki 9 val. vakar.
Nedelioms tikrai nuo 8tos iki 10tos ryto.

Morris Forst & Co.

Corn 2-nd Ave. & Smithfield St., Pittsburg, Pa.

Prekyste:

Laikrodėlių, dydų,
aplyki, lengvųjų ir
kšniui, sidabrinui ir
auksinui, gramotai rasiu maloni.

Dr. O.C. Heine

DENTISTAS.

OFFISAS:

Kerte 31-mos ir So. Halsted ulyciu.

Nerviskai Vyrai.

Vyras reikalaujantis pagalbos priimti
svoja garso recepto dykai. Ne O.O.D.
ne apgavikus vaistus, tikrai reik-
ta. Prekyste.

JONAS ZOLIS.

Pirko namą už \$6000.00 pa. 4508 S.
Lafin st. Chicago, Ill. ir atidare ja
ma Grosiore ir Buczerne.

Syki pirkes vel pirksi.

Istaus gražiausias gramotais popie-
rus galima gauti pas mase, priekais 50c.
pateiktoms markoms, o gausi tusina
gentams duodame uddari. Pas mane
liau uisraizyti laikraščius - Lietu-
va, Vieniety Lietuviški, Darbininku
Baita, Ukininkai, Varga ir Spinduli. U-
simokejusiems už laikraščius duoda-
me dovanas.

Dr. Jonas L. Sweeney,

337 W. 47 ul.
Tel. Yards 255. Chicago, Ill.

Tik už 10c.

Tuinas kuogruadiuska popiera su vi-
sokiom pavienizovomis ir kuopukiau-
soms kiekviena, kurios rodosi pacios
kalba. Kas prietas 30c. gaus 12 popie-
rių ir 2 knygi. Žydo pakuta ir Ballamono
knyga. Teipgi mes parsiurkame iš
Palangs lietuviskos Trajanos, kuri
yra gerens už visas kitas, baksei pasiu-
re ne už 30c. Turime didiele krautu-
vieškiu Knygu, Abrozdu, Abrozdu
atidromu Aitoreliu ir raizanciu tikru
krauju. Mura krautuvi pigiausios
prekes perliurkame ir siurkame
reikalaujame agentu ir duodame gera
uudari. Norintiesi dazifinti pla-
sius už 2c. stempas pasinucione kato-
loga.

Dr. B. M. ROSS

Ofis atidarys kasdien nuo 9 iki 11, Pandelo,
Berdo. Petynoms ir Sibus vakarus nuo 6 iki
11. Nedelioms nuo 10 iki 11.

Ar Sergi?

Jeigu sergi tai atsiusk už 2c marko o
apturesi mus nauja dideli kataloga
kuriam yra aprasyta placiai ir
aiškiai visokios ligos, ir pasako
kaip isizgydyti be daktaro

Knyga visoku ligu dykai.

Ant pareikalavimo kozmam nusiusi
daktar lietuviska knyga aprasancija vi-
sas vyriiskas ir paslaptingas ligas, kas
jau apasigeto ir isizgydyti.

Dr. B. M. ROSS

Ofis atidarys kasdien nuo 9 iki 11, Pandelo,
Berdo. Petynoms ir Sibus vakarus nuo 6 iki
11. Nedelioms nuo 10 iki 11.

Jonas Jonikas.

Graborius.
ir Livery Stable.

Angliskai ir itališkai, rasyti ir supras

iz uduotiniu po kelyja kas nedelia.
Kas prietas \$1.00 gaus visus isizjusius
nau pat pradios tygiu laikstus ir to-
lemtus iki 30 balandzio. Kada izais iz
spaudos visa knyga su isduju suvis
350 laktus, kozmis pramonetorius
knyga ir dykai. Pora laktus pristaisme
ant padziuos už 10c. arba už 10 vioncen-
tuz marku. Adressa yra toks:

W. J. Peikon,

308 N. Main st., Brookton, Mass.

Prof. J. M. Brunda

New York & Brooklyn, U.S.A.

At 47 Akmenu

Relioud Laidrodels
Pateiktos gubulios ir katalogos
turtoria, auskita uisakita,
visas ar moteriskas,
\$15 akmuos, dyginti
„Hastings“ laiku,
graisi isizvokotas.
Tikrai gerai laiku rodo
yra visur vertingumas.
Kas prietas